

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119216605
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1119216605.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpeného JUDr. Branislavom Zuberecom, advokátom, so sídlom Michalská 9, Bratislava, proti žalovanej: V. V. V., N.. XX.XX.XXXX, A. K. XX, A.P., o zaplatenie 66,25 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13. júla 2020, č. k. 7Csp/63/2019 - 74, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 28,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak podľa § 796 ods. 1, 2, § 517 Obč. zákonníka, § 9 ods. 4, § 11 ods. 11 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995, keď mal za preukázané, že strany sporu dňa 3.1.2017 uzatvorili Poistnú zmluvu. Ročné poistné podľa zmluvy bolo 103,04 eur, splatné štvrťročne a lehotné poistné za jeden štvrťrok predstavovalo sumu 28,26 eur. Poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú so začiatkom poistenia od 19.12.2016. Zo žaloby a z výpisu z inkasného účtu zistil, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú 19.3.2017. Uviedol, že v súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. by poistenie zodpovednosti žalovaného zaniklo uplynutím jedného mesiaca od splatnosti omeškanej splátky poistného (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Obdo 22/2007 zo 07.08.2008), ak v zmluve nebola dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Z uvedeného ustanovenia tiež vyplýva, že maximálne môže byť dohodou zmluvných strán predĺžená lehota na zánik poistenia na dobu 3 mesiace, oproti zákonom ustanovenej jednomesačnej lehote. Žalobca v žalobe uviedol, že v poistnej zmluve dlhšia lehota pre zánik poistenia dojednaná medzi stranami nebola; táto dohoda však bola obsiahnutá v Článku 4 ods. 7 Všeobecných poistných podmienok pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „VPP“), podľa ktorého bola lehota na zánik poistenia dojednaná na dobu do uplynutia jedného mesiaca od splatnosti celého poistného, t. j. poistného za celý poistný rok. Podľa uvedeného článku VPP by poistenie zodpovednosti v danom prípade zaniklo uplynutím jedného mesiaca od poslednej splátky poistného za poistné obdobie, t. j. uplynutím jedného mesiaca od 19.09.2017, čo bolo 19.10.2017. Pretože ustanovenie § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. umožňuje dojednanie dlhšie lehote pre zánik poistenia zodpovednosti ako jeden mesiac, najviac však tri mesiace, poistenie v danom prípade zaniklo uplynutím lehoty troch mesiacov od splatnosti nezaplatenej splátky poistného, čo bolo dňa 19.06.2017. Dohodu zmluvných strán o predĺžení

lehoty na zánik poistného, o dobu prevyšujúcu 3 mesiace, vyhodnotil ako neplatnú pre rozpor so zákonom. Pretože poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poistného obdobia, vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z. z. nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t. j. za obdobie trvania poistného vzťahu od 19.03.2017 do 19.06.2017, čo predstavuje sumu 28,26 euro preto v tejto časti posúdil žalobu ako dôvodnú. Pretože žalovaný nezaplatil dlžné poistné v lehote splatnosti (19.03.2007), vznikol žalobcovi od nasledujúceho dňa nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy (28,26 eur) vo výške 5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonom ustanovenej výške, avšak od neskoršieho dňa, preto jeho nárok na zaplatenie úroku z omeškania vyhodnotil ako dôvodný v časti, ktorá sa vzťahovala na dôvodne uplatnenú istinu. Žalobu vo zvyšku uplatnenej istiny- 37,99 eur (66,25 eur - 28,26 eur) a úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej sumy zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá bola v prevažnej časti v konaní úspešná, nárok na náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca, žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať mu náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil ním popísaný skutkový stav v žalobe a vo výroku rozsudku vôbec nerozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania a ani v odôvodnení rozsudku sa s jeho nárokom na náhradu trov konania nevysporiadal. V zmysle VPP je poistné stanovené pre ročné poistné obdobie. Poistník je povinný platiť poistné za dohodnuté poistné obdobia. Poistné je splatné v prvý deň poistného obdobia. Ak je v poistnej zmluve dohodnuté, že poistné bude platené vo forme štvrtročných splátok, prvá splátka poistného je splatná v deň začiatku poistenia. Každá ďalšia splátka poistného je splatná v deň, ktorý sa číslom zhoduje s dňom začiatku poistenia, a to tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po splatnosti predchádzajúcej splátky poistného. V zmysle uvedeného mal žalovaný platiť štvrtročné poistné splatné k 19.12., 19.03., 19.06., 19.09. Uhradil poistné od začiatku poistenia dňa 19.12.2016 do 18.03.2017. Poukázal na § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. a VPP a uviedol, že poistná zmluva zanikla dňa 20.10.2017 z dôvodu nezaplatenia poistného v zákonom stanovenej lehote. V konaní žiada zaplatenie poistného za obdobie od 19.03.2017 do 20.10.2017. V žalobe tvrdil, že poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, resp. v prípade platenia poistného v štvrtročných splátkach, do jedného mesiaca od splatnosti celého poistného, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. V danom prípade bola splatnosť jednotlivých štvrtročných splátok poistného dojednaná tak, že až nezaplatením poslednej štvrtročnej splátky poistného sa stal splatným celé poistné, tzn. celé poistné sa stalo splatným dňa 19.09.2017, následne poistenie zaniklo uplynutím jedného mesiaca od splatnosti celého poistného, t. j. dňa 20.10.2017, čo aj uviedol v žalobe. Nesprávnym výkladom súd dospel k okamihu splatnosti celého poistného; k tomu, že VPP žalobcu predlžujú lehotu pre zánik poistenia, resp. že medzi stranami došlo k dohode o predĺžení lehoty na zánik poistenia. V žalobe výslovne uviedol, že nebola dojednaná dlhšia ako jednomesačná lehota od splatnosti poistného, po uplynutí ktorej zanikne poistenie. Ďalej poukázal na to, že žalovaný nerozporoval skutkové ani právne zdôvodnenie žalobcom uplatneného nároku a preto mal súd ním tvrdené skutočnosti v súlade s C.s.p. vyhodnotiť ako nesporné.

3. Žalovaná sa v odvolacom konaní nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, v medziach dôkazných návrhov sporových strán, na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 66,25 eur s príslušenstvom, titulom dlžného poistného do zániku poistenia zodpovednosti žalovanej, a to za obdobie od 19.03.2017

do 20.10.2017. Vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyšli najavo. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré aj správne vyložil v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a dospel k správne mu záveru, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do zániku poistenia, t.j. za obdobie trvania poistného vzťahu od 19.03. 2017 do 19.06.2017, čo predstavuje sumu 28,26 eur a vo zvyšnej časti žaloba žalobcu nie je dôvodná. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodnil, v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p., keď s poukazom na zodpovedajúcu právnu úpravu a aj relevantnú judikatúru uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých založil rozhodnutie po skutkovej, ako aj po právnej stránke a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi žalobcu súvisiacimi s predmetom konania.

6. Žalovaný vo svojom odvolaní zotrval na svojich tvrdeniach, zopakoval a podrobnejšie rozviedol svoje námietky a argumenty prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, z ktorých vychádzal pri právnom posúdení veci; jeho skutkové a právne závery odvolací súd považuje za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. a v podrobnostiach na ne odkazuje.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne ustálil, že medzi stranami bola uzatvorená dňa 03.01.2017 poistná zmluva, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovanej, a v ktorej si strany dohodli ročné poistenie v sume 113,4 eur, splatné v štvrťročných splátkach sume 28,26 eur; poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú so začiatkom poistenia od 19.12.2016; žalovaná zaplatila lehotné poistné dňa 19.12.2016 a ďalšiu splátku poistného, splatnú dňa 19.03.2017, nezaplatila. Pri posudzovaní zániku poistenia správne vychádzal z ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 385/2001 Z. z., v zmysle, ktorého poistenie zodpovednosti tiež zanikne, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, ktorá však môže byť predĺžená maximálne na dobu tri mesiace, na základe čoho správne ustálil, že v danom prípade mohlo dôjsť k zániku poistenia najneskôr dňa 19.06. 2017. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obdo 22/2007 zo dňa 07.08.2008, v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že pri dohodnutom platení ročného poistného v štvrťročných splátkach, dochádza k zániku poistenia do jedného mesiaca od dátumu splatnosti jednotlivej splátky poistného, ak nebola dohodnutá dlhšia lehota. Nedôvodne preto žalobca v odvolaní namieta, že poistenie v zmysle VPP zaniklo dňom 20.10.2017, keď vychádza z ustanovenia VPP upravujúceho zánik poistenia uplynutím lehoty jedného mesiaca nie od dátumu splatnosti omeškanej splátky poistného, ale od splatnosti celého poistného, ku ktorej došlo až nezaplatením poslednej štvrťročnej splátky dňa 19.09.2017. Pritom sám žalobca v odvolaní zároveň uviedol, že štvrťročné poistné, ktoré mal žalovaný platiť, bolo splatné k 19.12., 19.03., 19.06. a 19.09. Z uvedeného je zrejme, že súd prvej inštancie vychádzal z tvrdení žalobcu, ako aj z ním predložených VPP a jeho tvrdenia posúdil podľa § 9 ods. 4 citovaného zákona tak, že neodôvodňujú priznanie poistného žalobcovi za dlhšie obdobie ako do 19.06.2017, s ktorým posúdením sa odvolací súd stotožnil. Vzhľadom na uvedené je správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že žalovaná nerozporovala skutkové ani právne zdôvodnenie ním uplatneného nároku a preto mal súd ním tvrdené skutočnosti v súlade s ustanoveniami C.s.p. vyhodnotiť ako nesporné. Túto námietku však nemožno považovať za dôvodnú, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku nezamietol z dôvodu spornosti skutkových tvrdení žalobcu, ale na základe ich posúdenia v zmysle relevantných zákonných ustanovení. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a nedôvodne žalobca namieta, že o jeho nároku na náhradu trov konania nerozhodol, keď z odôvodnenia je zrejme, že vychádzal z úspechu žalovanej v konaní vo väčšom rozsahu, v dôsledku čoho žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, avšak ich náhradu jej nepriznal z dôvodu, že zo súdneho spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo

odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).